

325

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 grudnia 1966 r.

w sprawie funduszu nowych uruchomień.

Na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 221 i z 1963 r. Nr 28, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się fundusz nowych uruchomień, zwany dalej „funduszem”, w jednostkach przemysłu maszynowego i elektrotechnicznego wszystkich resortów oraz w jednostkach przemysłu chemicznego resortu przemysłu chemicznego.

2. Właściwi ministrowie ustalą w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki oraz Ministrem Finansów wykaz podległych im jednostek tworzących fundusz w ich resortach.

§ 2. Fundusz tworzy się z:

- 1) narzutów obciążających koszty przedsiębiorstw,
- 2) wpływów ze sprzedaży składników majątkowych nabytych lub wytworzonych ze środków funduszu,
- 3) innych źródeł określonych odrębnymi przepisami.

§ 3. 1. Rada Ministrów, na wniosek Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki oraz Ministra Finansów uzgodniony z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, w uchwałach o narodowym planie gospodarczym ustala dla poszczególnych resortów na okresy roczne lub wieloletnie kwoty narzutów na fundusz, obciążających koszty przedsiębiorstw.

2. Ministrowie dokonują corocznie lub na okresy wieloletnie podziału kwot narzutów między zjednoczenia, które dokonują podziału tych kwot między przedsiębiorstwa.

3. Kwoty narzutów ustalone dla przedsiębiorstw zgodnie z ust. 2 przeliczane są następnie na procentowe stawki narzutów obciążających koszty przedsiębiorstw. Stawki narzutów określa się w procentach planowanej wartości sprzedaży produkcji w cenach fabrycznych, a w braku cen fabrycznych — w cenach zbytu, skorygowanych o elementy określone szczegółowo przez Ministra Finansów w zarządzeniu, o którym mowa w § 7.

4. Przy ustalaniu kwot i stawek narzutów należy uwzględnić podstawowe potrzeby rozwojowe poszczególnych gałęzi produkcji oraz możliwości wykonawcze przedsiębiorstwa.

5. Kwoty i stawki narzutów ustalone w planach wieloletnich podlegają zmianom w razie istotnych zmian cen, według których oblicza się wartość sprzedaży produkcji i usług, lub w razie dodatkowych zadań postawionych w trakcie realizacji planów wieloletnich.

§ 4. 1. Dysponentami funduszu są dyrektorzy zjednoczeń i innych jednostek nadrzędnych nad przedsiębiorstwami oraz z upoważnienia dyrektorów zjednoczeń — przedsiębiorstwa wielozakładowe.

2. Przedsiębiorstwa dokonują wpłat narzutów na rachunek funduszu dysponentów.

3. Pozostałość środków funduszu nie wykorzystanych w danym roku przechodzi na rok następny.

4. Dysponenti funduszu mogą angażować w ciągu roku środki funduszu roku następnego do wysokości 80% funduszu danego roku.

5. Dysponenti funduszu mogą zaciągać kredyty bankowe antycypujące wpływy funduszu.

§ 5. 1. Środki funduszu przeznacza się na finansowanie planowych kosztów prac związanych z uruchomieniem produkcji seryjnej bądź masowej nowych wyrobów lub procesów produkcyjnych, objętych planami rozwoju nauki i techniki.

2. W wyjątkowych wypadkach — za zgodą właściwego ministra — z funduszu nowych uruchomień mogą być pokrywane przekroczenia kosztów planowanych i finansowane prace nie objęte planem oraz prace związane z przygotowaniem produkcji jednostkowej, o ile produkcja ta ma mieć charakter produkcji powtarzalnej.

3. Przez koszty prac związanych z uruchomieniem produkcji nowych wyrobów lub procesów produkcyjnych rozumie się koszty prac podejmowanych po zakończeniu etapu prac naukowo-badawczych i doświadczalno-konstrukcyjnych, a poprzedzających podjęcie normalnej produkcji w skali seryjnej lub masowej.

4. Właściwi ministrowie określą w uzgodnieniu z Komitetem Nauki i Techniki szczegółowe zasady kwalifikowania wyrobów oraz procesów produkcyjnych, jak również zakresu rzeczowego prac nad ich uruchomieniem, do finansowania ze środków funduszu.

§ 6. Gospodarkę finansową funduszu prowadzi się na podstawie rocznych planów finansowych, zatwierdzonych przez kierownika jednostki będącej dysponentem funduszu.

§ 7. Minister Finansów ustala w drodze zarządzenia szczegółowe zasady gospodarki finansowej funduszu oraz zasady ustalania planów finansowych, kalkulacji, ewidencji, rozliczeń i sprawozdawczości finansowej funduszu.

§ 8. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 8 października 1963 r. w sprawie funduszu postępu techniczno-ekonomicznego (Dz. U. z 1963 r. Nr 49, poz. 274 i z 1964 r. Nr 34, poz. 216) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się § 13, § 14 ust. 3 i § 16 ust. 2,
- 2) w § 34 ust. 2 zamiast średnika stawia się kropkę i skreśla się pozostałą treść przepisu,
- 3) w § 35 ust. 1 zamiast przecinka po wyrazie „zjednoczeń” stawia się kropkę i skreśla się pozostałą treść przepisu,
- 4) w § 39 ust. 4 pkt 1 skreśla się wyrazy „z zastrzeżeniem przepisu § 13 ust. 3”.

§ 9. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Przewodniczącemu Komitetu Nauki i Techniki, Ministrowi Finansów i innym zainteresowanym ministrom.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz